

Ođlan ve Kűcűk Kaplumbađa

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Kaplumbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı, Leo adında bir oğlan yeşil lastik çizmelerini giydi. Küçük bez çantasını kaptı ve patikadan gölete doğru koştu. Güneş açık kahverengi tenini ısıtıyordu ve koyu kahverengi gözleri heyecanla parlıyordu. Suyun kenarında onu neyin beklediğini görmek için sabırsızlanıyordu.

Gölette Leo düz bir taşın üzerinde hiç kıpırdamadan oturdu. Su berrak ve sessizdi, kenardaki bitkiler hafifçe salınıyordu. Kısa süre sonra minik bir kafa su yüzüne çıktı—küçük bir tatlı su kaplumbağası! Kabuğu soluk yeşildi ve üzerinde silik sarı benekler vardı. Leo o kadar geniş gülümsedi ki aralıklı dişleri göründü. "Merhaba, küçük kaplumbağa," diye fısıldadı.

Küçük kaplumbağa neşeyle daireler çizerek yüzdü, kısa yüzgeçleri hızla kürek çekiyordu. Güneşli bir kayanın üzerine tırmandı ve boynunu uzattı. Leo yuvarlak gözlerle izledi. "Güneşlenmeyi seviyorsun, değil mi?" dedi. Kaplumbağa sanki anlamış gibi büyük siyah gözlerini kırptı. Leo yeni bir arkadaş edinmiş gibi hissetti.

Sonra Leo bir kütüğün üzerinde dinlenen daha büyük bir kaplumbağa fark etti. Zeytin yeşili kabuğunda sarı işaretler ve yumuşak kehribar rengi gözleri vardı. "Bu Anne Kaplumbağa," dedi bir ses. Bu, göleti sık sık ziyaret eden komşusu Bay Chen'di. "O buranın en yaşlısı. En iyi dinlenme yerlerini o bilir." Leo ona el salladı ve o yavaşça buruşuk kafasını çevirdi.

Bay Chen kaplumbağaların temiz suya ve güvenli dinlenme yerlerine ihtiyacı olduğunu açıkladı. "Ama bu gölet çamurlaşıyor," dedi. "Çok fazla bitki sökülüş ve su eskisi kadar sağlıklı değil." Leo çevresine baktı. Kıyılar bazı yerlerde çıplaktı ve su biraz bulanık görünüyordu. Yeni arkadaşları için endişelendi.

Anne Kaplumbağa kütüğünden kaydı ve yavaşça kenara doğru yüzdü. Leo onun ne kadar dikkatli hareket ettiğini, dışarı çıkmak için temiz bir yer aradığını gördü. Küçük kaplumbağa onu izledi ama çamurlu kıyı bunu zorlaştırıyordu. Leo, "Onlara yardım etmek istiyorum," diye düşündü. Çantasındaki tohumları hatırladı—Bay Chen'in ona verdiği yerli bitki tohumlarını.

"Yerli bitkilerin güçlü kökleri vardır," dedi Bay Chen. "Toprağı yerinde tutarlar ve suyun temizlenmesine yardım ederler. Ayrıca kaplumbağalara ve diğer yaban hayatına saklanacak ve dinlenecek güvenli yerler verirler." Leo çantasını açtı ve küçük tohum paketlerine baktı. "Biraz dikebilir miyim?" diye sordu. Bay Chen gülümseyerek başını salladı. "Bu harika bir yardım olur."

Leo ve Bay Chen göletin kenarı boyunca yürüyerek kıyının çıplak olduğu yerleri seçtiler. Leo elleriyle küçük çukurlar kazdı ve tohumları içine bıraktı. Toprağı hafifçe okşadı. "Büyüyün, küçük bitkiler," diye fısıldadı. Küçük kaplumbağa sudan izledi, büyük siyah gözleri Leo'nun her hareketini takip ediyordu. Anne Kaplumbağa yakınlarda güneşleniyor, sakın ve bilge görünüyordu.

Her gün okuldan sonra Leo sulama kabıyla göleti ziyaret etti. Tohumları suladı ve onları sıkıştırabilecek yabancı otları yoldu. Bazen küçük kaplumbağa merhaba demek için yüzerdi. Leo taşın üzerine oturur ve kaplumbağaya gününü anlatırdı. Kaplumbağa kısa yüzgeçlerini kıpırdatır ve su sıçratırdı, sanki dinliyormuş gibi.

Haftalar geçti ve topraktan minik yeşil filizler yükseldi. Leo çok heyecanlıydı! Kütüğünde dinlenen Anne Kaplumbağa'ya gösterdi. Kehribar rengi gözlerini yavaşça kırpı, sanki "Aferin" der gibiydi. Küçük kaplumbağa yeni filizlerin etrafında yüzdü, meraklı ve cesurdu. Leo küçük bitkiler ve mutlu kaplumbağalarla gurur duydu.

Sonra bir sabah Leo harika bir şey gördü. Bitkiler uzun ve güçlü büyümüşü, güzel çiçekleri ve geniş yaprakları vardı. Su eskisinden daha berrak görünüyordu. Yusufçuklar su yüzeyinde dans ediyor ve kurbağalar sazlıklardan şarkı söylüyordu. "Başardın, Leo!" dedi Bay Chen. "Bu yerli bitkiler göleti yeniden sağlıklı yapıyor."

Anne Kaplumbağa kıyıya tırmandı ve büyük yapraklı bir bitkinin altına yerleşti. Küçük kaplumbağa onu izledi ve o da rahat bir yer buldu. Leo daha çok kaplumbağanın ortaya çıktığını gördü—kimi büyük, kimi küçük—hepsi güvenli dinlenme yerleri buluyordu. Kuşlar sığ suda su sıçratıyor ve kelebekler uçuşuyordu. Gölet hareketli ve neşeliydi, hayat doluydu.

Leo en sevdiği taşın üzerine oturdu ve gülümsedi. Küçük yardım eden ellerin bile büyük bir fark yaratabileceğini gördü. "Sağlıklı göletler yaban hayatını korur," dedi küçük kaplumbağaya. "Ve herkes doğaya bakmaya yardım edebilir." Küçük kaplumbağa kafasını sudan çıkardı ve başını sallıyor gibiydi. Leo içten içe sıcacık ve mutlu hissetti.

Güneş batmaya başlarken gölet altın renginde parladı. Anne Kaplumbağa kütüğünde dinlendi ve küçük kaplumbağa yatmadan önce son bir kez daire çizerek yüzdü. Leo sulama kabını topladı ve vedalaştı. "Yarın görüşürüz," diye seslendi. Kaplumbağalar gözlerini kırptı ve kurbağalar dostça bir veda için vırakladı.

Eve dönerken Leo öğrendiklerini düşündü. Kaplumbağaların yüzüşünü ve güneşlenmesini izlemişti. Temiz suya ve güvenli dinlenme yerlerine ihtiyaçları olduğunu öğrenmişti. Ve göleti sağlıklı tutmak için yerli bitkiler dikmeye yardım etmişti. Kalbi dolup taşıyordu ve aralıklı dişli gülümsemesi kulaktan kulağa uzanıyordu.

O gece Leo penceresinden gölete doğru baktı. Küçük kaplumbağanın yapraklı bir bitkinin altında güven içinde, sağ salim uyuduğunu hayal etti. Yarının daha çok keşif ve daha çok yardım fırsatı getireceğini biliyordu. Sonuçta, elinde tohum çantası olan küçük bir oğlan bile yaban hayatı için büyük bir fark yaratabilir. Gölet mutluydu, o da mutluydu.